

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKKRAKSTS

IZNAK KOPS

1950. GADA 29. MARTA

Nr. 141 (5635)

29.

NOVEMBRIS,

OTRDIENA,

1988. GADS

Maksa 3 kap.

Latvijas KP rajona komitejā

Latvijas KP rajona komitejas birojs kārtējā sēdē apsprieda rajona sadzīves pakalpojumu kombināta partijas pirmorganizācijas darbu, ko tā veic, lai paplašinātu iedzīvotājiem sniedzamo pakalpojumu apjomu un uzlabotu to kvalitāti.

Atzīmēts, ka kombināta partijas organizācija kopš 1985. gada pakalpojumu kvalitātes paaugstināšanai pievērš lielu uzmanību. Par to runāts gandrīz katrā partijas sapulcē. Piemēram, vairākās sapulcēs nopietni lemts par programmas «Kvalitāte-90» realizēšanas gaitu, kuras izstrādē aktīvi piedalījušies arī komunisti.

Par to, kā labāk strādāt, kā efektīvāk risināt pakalpojumu kvalitātes celšanas jautājumus, tiek runāts politiskajās un ekonomiskajās mācībās. Partijas birojs kopā ar administrāciju, komjaunatnes un arodbiedrības organizācijām izstrādājis nolikumu masu pasākumiem, kuru mērķis ir stimulēt strādājošos sasniegt augstu kvalitāti katrā darba vietā. Starp kombināta struktūrvienībām saskaņā ar šiem nolikumiem organizēta sociālistiskā sacensība, notiek konkursi «Labākais savā profesijā».

Partijas pirmorganizācijas birojs, administrācija un arodbiedrības organizācija par efektīvu līdzekli kvalitātes paaugstināšanai uzskata nomas darbuzņēmuma ieviešanu pakalpojumu sfērā. Kādu efektu tas dod, uzskatāmi apliecina Preiļu frizieru salona darbība, kur pēc saimnieciskā aprēķina ieviešanas samazinājies sūdzību skaits un cēlies darba ražīgums.

Par turpmākajām iecerēm progresīvu darbu formu ieviešanā biroja loceklis informēja kombināta direktors V. Veleckis. Patlaban kombinātā izstrādā noteikumus, lai ar 1989. gada 1. janvāri nomas darbuzņēmumu ieviestu trijās ražotnēs — mēbeļu cehā, Preiļu sadzīves pakalpojumu namā un mehāniskajās darbnīcās. Perspektīvā plānots nodibināt sakarus ar ārzemju firmām. Tas, kā teica direktors, dotu iespēju dabūt labākas izejvielas, un līdz ar to uzlabotos gan kombināta ražošanu, gan sniegto pakalpojumu kvalitāti.

Pārejot uz jaunām darba organizācijas formām, izmainās arī pārvaldes aparāta struktūra. Piemēram, ieviešot nomas darbuzņēmumu mēbeļu cehā un Preiļu sadzīves pakalpojumu namā, izbrīvēsies pieci pārvaldes vidējā posma darbinieki. Noma attiecībā ar klientiem dos iespēju likvidēt starposmu starp pasūtītāju un pasūtījuma tiešaiem izbildītājiem, kas neapšaubāmi stimulēs darba kvalitātes paaugstināšanu.

Ne mazums uzmanības kombinātā veltīts darbam ar kadriem. Republikas mācību iestādēs ar kombināta norikojumiem 1986. gadā mācījās 12 cilvēki, 1987. gadā — 20, bet 1988. gadā — 23 cilvēki. Šogad pirmo reizi ar kombināta stipendijām nosūtīti mācīties divi jaunieši — viens uz arodskolu, otrs — uz tehnikumu.

Birojā tika norādīts arī uz vairākiem trūkumiem, ko savā darbā pieļāni kombināta partijas organizācija. Vēl maz uzmanības veltīts sociālo problēmu risināšanai. Dzīvokļu rindā patlaban ir 45 darbinieki. Saviem snākiem celtniecību kombināts veic gausi. 1987. gadā uzbūvēti

tikai divi dzīvokļi Preiļos. Šogad uzsāka 18 dzīvokļu nama celtniecība mēbeļu ceha rajonā. Līvānos dzīvokļu celtniecība nenotiek, un te šis jautājums ir sevišķi akūts. Kombināts piedalās siera rūpnīcas bērnudārza celtniecībā (līdzdalības iemaksa — 100 tūkstoši rubļu), kas dos iespēju daļēji atrisināt jautājumu par strādājošo nodrošināšanu ar vietām bērnudārzos.

Tomēr galvenais trūkums, kā atzīmēja partijas rajona komitejas biroja loceklis Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas direktors A. Sedvalds, ir tas, ka kombināta partijas organizācija saimniecisko jautājumu risināšanā faktiski dublē administrāciju un maz izmanto partijiskās ietekmes formas un metodes.

Funkciju pārdale, partijas darba izvirzīšana priekšplānā ir galvenais uzdevums, kurš kombināta komunistiem jārisina, pārkarot savas organizācijas darbību.

Tas akcentēts arī biroja pieņemtajā lēmumā. Tajā cita starpā uzsvērts, ka kombināta komunistiem par svarīgāko jāuzskata pakalpojumu sfēras paplašināšanas un kvalitātes paaugstināšanas ideoloģiskais nodrošinājums. Rajona saimniecību vadītājiem, partijas organizāciju sekretāriem, kā arī ciemu padomju izpildkomiteju priekšsēdētājiem uzdots sniegt konkrētu palīdzību lauku komplekso pienākšanas punktu darba pilnveidošanā, to nokomplektēšanā ar kadriem, sadzīves pakalpojumu darbinieku dzīves apstākļu uzlabošanā.

Partijas rajona komitejas birojs izskatīja, kā izpildīts biroja lēmums «Par rajona centrālās slimnīcas administrācijas un partijas pirmorganizācijas darbu iedzīvotāju medicīniskās apkalpošanas uzlabošanā», un atzina, ka pilnībā tas nav īstenots. Birojs šo lēmumu no kontroles neņēma un uzdeva partijas rajona komitejas propagandas un agitācijas nodaļai, centrālās rajona slimnīcas galvenajam ārstam I. Deško un partijas organizācijai (sekretārs A. Lioznovs) turpināt darbu tā realizēšanā, kā arī veikt efektīvākus pasākumus rajona iedzīvotāju medicīniskās apkalpošanas pilnveidošanai.

Latvijas KP rajona komitejas biroja sēdē izskatīti vairāki organizatoriskā rakstura jautājumi.

Par partijas rajona komitejas organizatoriskā darba nodaļas vadītāju apstiprināts V. Vilcāns, kurš strādāja par komjaunatnes rajona komitejas pirmo sekretāru.

Bijusi organizatoriskā darba nodaļas vadītāja V. Naglinska apstiprināta par partijas rajona komitejas politiskās izglītības kabineta konsultanti.

Birojs atbrīvoja J. Podskočiju no partijas rajona komitejas propagandas un agitācijas nodaļas vadītāja pienākumiem sakarā ar ievēlšanu par K. Marksa kolhoza priekšsēdētāju un apstiprināja viņu šajā amatā.

Birois apstiprināja J. Podskočiju par partijas rajona komitejas partijas komisijas priekšsēdētāju, bet T. Saveljevu — par lietvedības sektora vadītāju.

Latvijas KP rajona komitejas biroja sēdē izskatīti arī daži citi jautājumi.

Uz tautu forumu

Rajona kultūras namā 25. novembrī pulcējās darba kolektīvu un sabiedrisko organizāciju pārstāvji, lai izvēlētu delegātus uz tautu forumu, kas notiks 10. un 11. decembrī.

Savus delegātus izvirzīja Preiļu siera rūpnīcas, «Lauktechnikas» rajona apvienības, starpsaimniecību celtniecības organizācijas, centrālās rajona slimnīcas, 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes un citu Preiļu iestāžu un uzņēmumu darbaļaudis. Balsošanā piedalījās 138 Preiļu pilsētas iedzīvotāji. Ar balsu

vairākumu par delegātiem ievēlēti: Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes priekšnieks I. Muzikants, centrālās rajona slimnīcas terapijas nodaļas vadītāja M. Veita (no latviešu tautības pārstāvjiem) un starpsaimniecību celtniecības organizācijas ūdensslēpošanas bāzes priekšnieks I. Kokins (no krievu tautības pārstāvjiem).

No lauku skolotājiem par delegātu ievēlēts Aglonas internātskolas direktors A. Puzo (latvietis).

A. VELDRE

Sacensības uzvarētāji

Latvijas PSR Ministru Padome un Latvijas Republikāniskā arodbiedrību padome apkopojušas rezultātus, ko devusi ciemu padomju un ciematu sociālistiskā sacensība, kas bija organizēta 1988. gadā, lai ar iedzīvotāju spēkiem sagatavotu sienu kolhozu un valsts saimniecību vajadzībām lauksaimniecībā neizmantotajās platībās.

Otrā vieta sacensībā piešķirta Preiļu rajona Aizkalnes ciema padomei (prēmija — 800 rubļi). Trešo vietu ieguvušas mūsu rajona Vārkavas un Rudzētu ciemu padomes (prēmijas — 600 rubļi).

Fotoinformācija

Visiem vajadzīgā produkcija

Preiļu sagādes un ražošanas apvienības desu cehs gaļu saviem iedzīvotājiem saņem no saldētavas. Te tā pārtop desās, žāvējumos un citos ražojumos. Cehā strādā darbīgs kolektīvs, sekmīgi tiek galā ar uzdevumiem.

Oktoobrī desu cehā sarazotas vairāk nekā 20 tonnas izstrādājumu. Pusžāvētā desa, žāvēts speķis, ribiņas... Gada uzdevumā paredzēts pircējiem piegādāt 200 tonnas šo un citu gaļas izstrādājumu.

ATTELOS: augšā — ceha strādnieki Roberts Naglis, Janīna Leonova un Anastasija Raibā gaļu atdala no kauliem; apakšā — Marija Rumpe un Nadežda Sovāne sasiens desas Isākos likumos; pa kreisi — šofere Valentīna Karakone gatavo produkciju var nogādāt uz veikaliem.

J. SALNAVIEŠA teksts un foto

Cilvēks īstajā vietā

KAMĒR Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonas 2. ražošanas iecirkņa meistars Anatolijs Medvedjevs meklēja autobusu, ar kuru mūs aizvizināt uz objektu, pļēnāca klāt brigādiere Svetlana Krupko un, jau iepriekš zinādama, kādā nolūkā esam ieradusies, uzsāka sarunu.

— Var tikai apbrīnot uzņēmēja ģeodēziskajos darbos Volde-māra Utināna darba mīlestību un neizsīkstošo enerģiju, — viņa teica. — Neskatoties uz visām grūtībām, viņš vienmēr ir cilvēcis, saprotošs un, galvenais, jebkurā situācijā prot saglabāt mieru. Dzīvē ir tādas situācijas, kad cilvēks var iziet no ierastajiem uzvedības rāmjiem. Taču Volde-mārs nekad nav sītiis dūri uz gaida, nav centies kādu pārkliegt, pierādot savu taisnību. Kau arī reizēm vajadzētu.

...Braucam uz objektu «Babri». Pa vienai ceļā malai Leņina kolhoza, pa otru — agrofirma «Krasnij Oktjabrj» lauki. Uz kuru pusi vien veries — visur valda rosība. Daudzkausu ekskavatori rok, strādnieki izvadā drenu caurules. Visiem darba pilnas rokas. Kādus piecīsimt metrus no ceļa atrodam arī Volde-māru Utinānu. Vienā rokā viņam desmits mietīņu, otrā mērs. Viņš strādā ar laika gaitā ietrenētu veiklību. Skatos Voldemārā un sirds dziļumos viņu apskaužu — kāda laime ir darboties ārā tik saulainā, skaistā dienā.

Taču Voldemārs Utināns manu sajūsmu noplacina: — Te gadī-tās labs objekts. Viņā cela pusē, agrofirma «Krasnij Oktjabrj» teritorijā visa kā bija. Ne jau vienmēr ir vasara un tik silts un saulains rudens kā tagad. Ir arī bargas, dziļas ziemas ar neizbrieniem ceļiem, dubļi, kas smēlas zābakos, svilinošs, ass vējš. Gadās, ka nelīdz ne vagoniņos iekurtas krāsniņas, ne uguns-kurī tīrumā. No nelaika un aukstuma glābj tikai silta lauku istaba un viesmīlīgas tantīnas karsta tēja. Tādās reizēs gadās, ka gribas visam atnest ar roku un meklēt darbu kādā siltākā vietā. Taču atnāk pavasaris, un atkal viss paliek pa vecam.

Aukstajā periodā Voldemārs Utināns galvenokārt nosprauž vaļējos grāvjus. Varat iedomāties, kā jūtas cilvēks viens pats tālā baltā, nedzīvā snieģa klaiumā, kur kilometriem tālu nevienas dzīvas dvēseles, tikai dzīvnieku takas vien... Grāvim jābūt izveidotam stingri pēc projekta. Katra, otri mazākā novirze no tā vēlāk var maksāt pārāk dārgi. Iecirkņa meistars Anatolijs Medvedjevs atzinās:

— Voldemāram Utinānam uzticu pašus atbildīgākos, pašus svarīgākos darbus un esmu drošs, ka pēc viņa nebūs jāpārbauda. Ir pie mums arī tādi darboni, kuri nosprauž sistēmu, tā sakot «uz acs». Ja sistēmu pārvaldes londs neņemama — palet secen. Taču kad mums pašiem nākas pievienoties kādai pa roku ga-

lam veidotai sistēmai, tad nav iespējams. Lūk, tāpēc arī Voldemāru cīņu, jo viņš nekad nevarētu tā izdarīt. Ja viņš nosprauž vaļējo grāvi, tad ne lietus, ne pavasara šķidronis neizskalos pīketus. Tos varēs atrast vēl ilgi pēc grāvja izrakšanas.

Pajautāju Voldemāram Utinānam — kā tā iznāca, ka visu savu darba mūžu ir saistījis tikai ar meliorāciju. Tas ir bijis aicinājums vai liktenīga nejaušība? Viņš atzinās, ka pēc asto-tās klases beigšanas sapņojis par mehanizāciju. Taču neizturējis konkursu. Hidromeliorāciju sācis apgūt Mālpils sovhoztehnikumā bez īpašas intereses. Pamazām vien iepatikusies šī profesija. Un tā jau divdesmit gadi...

Kopā ar Voldemāru Utinānu labprāt strādā jaunie speciālisti. Patlaban pēc Lauksaimniecības akadēmijas beigšanas viņš teo-

rētiskās zināšanas palīdz papildināt ar praktiskajām iemaņām uzņēmējā ģeodēziskajos darbos Andrim Jalinskim. Abiem pa dienu ir ko noskrieties, jo darba tempi ir augsti. Ipaši tad, kad uz iecirkni bija atvests beztranšēju ekskavators MD. Tas dienā dažbrīd ieliek trīs kilometrus drenāžas. Tāpēc plānoto normu uz cilvēku — septiņi kilometri mēnesī — viņi vienmēr pārsniedz. Ja rok tikai daudzkausu ekskavators, tad abiem uzņēmē-tājiem mēnesī caurmērā nākas nospraust 20 kilometrus sistēmu, ja pievienojas MD, tad — 40 kilometrus.

Jā, Voldemārs Utināns ir īsts sava amata pratējs. Tā sakot, cilvēks savā vietā.

M. SILIŅA

ATELA: Voldemārs Utināns.
J. SILICKA foto

Latgales kultūras nedēļu atceroties

(Sākums 140. numurā.)

Muzikālajā daļā — Rēzeknes un Daugavpils kori un simfoniskie orkestri. Savu māku rādīja vokālie ansambļi un teicējas T. Samuša un J. Murašova.

«Kā gan lai savalda asaras māsas, kuru brāļi krituši, sargājot Dzimteni, kad kārsavietes smeldzoši un īpatnēji dziedāja dziesmu par dzeguzi:

«Tovi kūki ceplī daga,
Muni broļi karā krita».

«Aiz ezera balti bērzi» — iesāka kori un notricēja universitātes aula, nedēļu atklājot, un Akadēmiskais Drāmas teātris, šo nedēļu beidzot! — tā savu savilņojumu izsaka dzejnieks J. Stulpāns. Bet starp atklāšanu un noslēgumu cik vēl citu dažādu un savdabīgu pasākumu.

Teātra mākslu pārstāvēja četri kolektīvi. Daugavpils Pedagoģiskais institūts ar R. Blaumaņa «Uguni» (režisors O. Belovs), Preiļu rajona kultūras nams ar A. Upīša «Raganu», kurā pagasta rakstveža lomu tēloja skolotājs, tagad visiem pazīstamais kinorežisors J. Streičs. Daudz labu vārdu avizēs vēltīja līvāniešu R. Blaumaņa «Pazudušajam dēlam» (režisore L. Balode). Piemēram, PSRS Tautas skatuves mākslinieces L. Bērziņas atzina: «Pazudušais dēls» ir ļoti rūpīgi sagatavota izrāde, ļoti spēcīgu iespaidu atstāja A. Rudzātes Aza. Nevaru atcerēties, ka būtu redzējuši kādreiz tik dziļi tvertu Ažas tēlu, parasti aktrises vairāk uzmanības velta Ažas ārprāta parādīšanai, mazāk tam, lai atklātu Reiņa mātes lielo traģediju.»

Un atkal jāprasa, kāds gan toreiz tik perspektīvu kolektīvu tālākais liktenis?

Tikai Rēzeknes kultūras nama drāmas ansamblis, kurš vienīgais bija ieradies Rīgā ar savām dekorācijām un Operetes teātri sniedza B. Lavreņova vēsturisko drāmu «Lūzums», vēlāk iekļuva Tautas teātru godā un, jāsaka, turpat 25 gadus arī vienīgais pa istam popularizēja dramatisko mākslu Latgalē. Tikai nesen tam pievienojās balvenieši.

Rēzeknes izrādē kritika visaugstāk vērtēja režisora A. Varslavāna darbu ar ikvienu kolektīva darbinieku, vienalga, būtu viņam liela vai maza loma. Savukārt publikas pārpildītais Rīgas kultūras nams «Draudzība». VEF, Mazajā gildē ar oriģinesumiem uzstāties ne vien lieli kori un simfoniskais orkestris, bet arī kādreiz Latgalē vecākais Balvu rajona Benislavas koris. Krišjānu ciema sarīkojumu dieu ansamblis, kurš cēla gaismā jau toreiz krietni piemirstās, bet tagad šķiet pavisam aizmirstās agrāko laiku balles dejas «Seržants», «Aleksandrs III», «Olimpija», ko kolektīva vadītāja Gabranova bija mantojusi no savas māmiņas.

Līdzīgs krišjāniešiem, taču ar etnogrāfisku ievirzi bija Rēzeknes rajona Bērzgales ciema ansamblis, kura senās deošanas manieres saglabāšanā lielākie nopelni bija J. Egļim, K. Dekšnai. Starp jauniešu deju kolektīviem presē vairākkārt atzīmēti Balvu kultūras nama dejotāji (vadītāja A. Biseniece) un viņu jaunradītā «Latgales svētku deja».

Piētīgi, tikai ar diviem pāriem sevi re prezentēja ludzānieši. Jāsaka, bez tautas meistarū darbiem tie arī bija vienīgie sūtni uz Kultūras nedēļu no to-

reizējā Ludzas rajona. Nedaudz aktīvāks bija Kārsavas gals, kas atveda divus vokālos ansambļus. Rīdziniekiem sevišķi patika mūsu Aleksandras, Antoņinas, Zinaidas Jekimovu un Helēnas Urtnes dziedājums. Tomēr vislielākie lauri bija Terēzes Brokas sievām. Un, protams, Staņislava Broka vadītajiem, nu jau Starptautiskā jaunatnes un studentu festivāla laureātiem.

«Nez vai kļūdīsīties, ja teiksim, ka šodien Daugavpils 1. kultūras nama jauktais koris uzskatāms par vienu no labākajiem mūsu republikā, bet ja teiksim, ka Rēzeknes un Daugavpils apvienotais simfoniskais orkestris ir labākais republikas mākslinieciskajā pašdarbībā, tad te kļūdīšanās nav nekādas.» atzina Latvijas PSR Nopelniem bagātais mākslas darbinieks O. Reihmanis.

Bet, lūk, ko rakstīja V. Kacēna: «Par daugavpīliešu snieguma kvalitāti nešaubījās neviens, bet tagad var atklāti runāt, ka no rēzekniešiem gaidījām mazāk. Ko zinājām par Rēzeknes kultūras nama jaukto kori pirms pusgada? Tikai to, ka diriģents U. Balodis apliecināja: «Koris būs!» Un koris ir. Viens no labākajiem republikā.»

Varbūt uzslava avansā? Diez vai. Jo tieši šis koris vēlāk kļuva par fundamentu visai plašajai kordziedāšanas darbībai Rēzeknē.

Jā, repertuārā, tāpat kā daugavpīliešiem, liels tautas dziesmu īpatsvars, gan A. Jurjāna, E. Melngaila, J. Roziša, gan pašu jauno kolektīvu vadītāju aranžētas. Jo Latgale taču vienmēr ir bijusi viena no visbagātākajām tautas folkloras klētīm. Tāpēc tikai jāņem no tās un jāliek lietā! Kā toreiz konferencē Mākslas darbinieku namā savā referātā atzīmēja A. Asare, 1956. — 1958. gadu ekspedīcijās Valodas un literatūras institūta folkloristi Latgalē vien savākuši 70 tūkstošus folkloras vienību, tani skaitā 14 tūkstošus tautas dziesmu.

Šī bagātība sevišķi izbaudās kopējā etnogrāfiskā uzvedumā «Dzīd Latgola, skan Latgola». Tas iesākās ar dziļi poētisku A. Vēlāna prologu:

«Zīdi, zīdi, vorpeņa,
Azara molā,
Skani, skani, dzīsmēņa,
Reigas tūrņa galā».

un turpinājās «Vakarēšanā», kurai saimnieku loma piederēja Izvaltas etnogrāfiskajam ansamblim. Tad visi pārgājuši uz «Pieguļu», kurā savukārt «zirgus ganijuši» aglonieši. Ar vienreizēju dziesmas skanīgumu izcēlusies 74 gadus vecā Borģu māte, savu dalu uzveduma kop-skanaī pielikuši arī rikavieši un citi dziedātāji un dancotāji.

Pēc šī priekšnesuma profesors J. Vitoliņš teicis: «Beidzot jārunā arī par tautas dziesmu 1960. gada republikas Dziesmu svētkos. Katrā ziņā tajos pilnā mērā jāskan arī Latgales tautas dziesmai!»

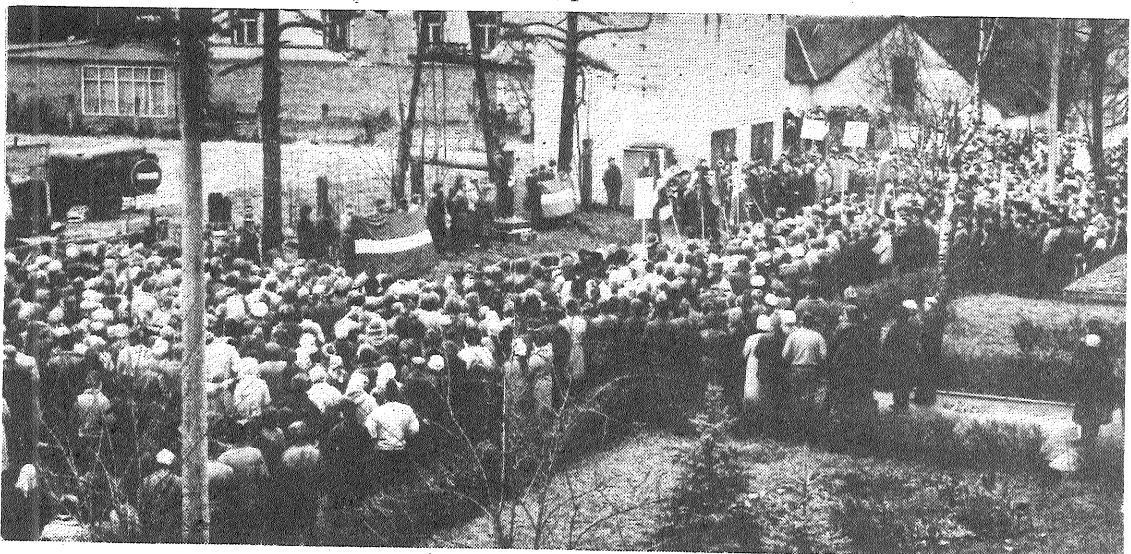
Jā, labs vēlējums, varbūt pēc trīsdesmit gadiem beidzot būs realizējams.

Varbūt varēja iztikt bez tik detalizētas Latgales kultūras nedēļas norises stāstījuma, bez citātiem no tālaika preses, taču gribējās parādīt toreizējo vērtību un toreizējo sabiedrības uzmanību pret Latgali.

A. KUKOJS

(Nobeigums sekos.)

Atzīmējot Latvijas valstiskumu

Pirms septiņdesmit gadiem tika proklamēta neatkarīgā Latvijas Republika. 1918. gada 18. novembrī ievērojams galvenokārt ar vēsturiski nozīmīga mērķa izvirzīšanu, līdz kura sasniegšanai vēl bija jācīnās 1919. gada jūnija cīņas pret fon der Golca landesvēru un vēlākās kaujas Rīgas pievārtē ar Bermonta armijas daudzkārtējo pārspēku. Tikai pēc tam 18. novembra valsts proklamēšanas akts no mērķa deklarācijas pārtapa realitātē. To ap-

stiprināja arī 1920. gada 11. augusta miera līgums ar Padomju Krieviju, kura pirmā juri diskā atzina jaunās pilsoniskās republikas neatkarību un suverenitāti.

Atzīmējot Latvijas valstiskuma 70. gadskārtu, pasākumi noritēja arī mūsu rajonā. Plašs mītiņš, kurā piedalījās vairāki tūkstoši pilsētas iedzīvotāju, notika Līvānos.

ATELA: mītiņa laikā Līvānos.

O. DUBIŅINA foto

Par Preiļu pirti

Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja no Preiļu pilsētas iedzīvotājiem saņem lūgumus par tagadējās pirts izmantošanu jaunās pilsētas pirts celtniecības laikā. Rajona izpildkomiteja paskaidro:

«Patlaban, veicot jaunās pirts celtniecības darbus — liekot tās pamatus, vēl iespējams izmantot veco pirti. Taču drīzumā to vajadzēs slēgt, jo celtniecības darbi traucēs piekļušanu kurinātai, nojaucis vecās pirts kanalizācijas kolektorū. Sakarā ar ve-

cās pirts slēgšanu pirts būs atvērta pielāgotās telpās Mehani-zatoru ielā Nr. 1. Dīemžēl te nebūs pērtuves-sautētavas.

Pēc plāna jauno pirti pārredzēs nodot ekspluatācijā 1989. gada septembrī. Tās pērtuvā-sautētavā būs jauna veida apsildīšanas ierīces, kuras nekādā ziņā neietekmēs temperatūras režīmu.»

J. VUCENS.

rajona izpildkomitejas priekš-sēdētājs

Rajona kinoteātros

Komisks muzikls
divās sērijāsAmerikānis
Džeks
Vosmjorkins

Kādā 1928. gada pavasara dienā Počirku sādžā ārzemju limuzīnā iebrauca gadus divdesmit piecus vecs raženi noaudzis gaišmatains džentlmenis un apgalvoja, ka viņš neesot nekas cits kā tikko no Amerikas atbraucis šejienietis Jaša Vosmjorkins. Sādžinieki ne jau uzreiz noticeja viņa stāstam par to, kā viņš, četrpadsmitgadīgs zēns, 1918. gadā aizbēdzis no baltgvardu izpostītās sādžas un kādā dzelzceļa stacijā pievienojies bērnu grupai, kura no bada maktās Pēterburgas sūtīta pāri okeānam pie amerikāņu strādniekiem. Noticejuši, ka viņu priekšā patiešām atrodas Jaša, ka viņš tiešām desmit gadus nodzīvojis Amerikā, Počinku iemītnieki Vosmjorkina atgriešanās viņu nabadzīgajā sādžā novērtēja kā bagātnieka dīvanību...

Režisors — J. Tatarskis.
Galvenajās lomās: A. Kuzņecovs, I. Rakšina.
«Lenfilm».
Filmu demonstrē kinoteātros «Ezerzeme» un «Atpūta».

Muzejs Jaunaglonā

Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskajā vidusskolā durvis vēris muzejs. Patlaban ar tik līdzvērtīgām telpām un iekārtojumu nevar lepoties pat Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejs.

1940. gads Aglonā, lauksaimniecības skolas atvēršana, padomju varas pirmie soļi, kara laiks un šodienas... Par to stāsta gadu gaitā savāktie materiāli. Divdesmit gadus novada vēstures izpētei ir atdevusi profesionāli tehniskās vidusskolas bibliotekāre Irēna Ancāne.

Muzeja atklāšana bija svētki arī arodskolas darba veterāniem, tās bijušajiem un tagadējiem audzēkņiem. Pasākumā piedalījās

apkaimes un rajona sabiedrības pārstāvji, Daugavpils pilsētas kara veterānu kluba «Cīņu biedrenes» locekles.

Sodien, kad visos sabiedrības slāņos pieaug interese par vēsturi, muzejam būs neatsverama loma jauno lauksaimnieku audzināšanā, dzimtā novada izpētē.

ATTELOS:
muzeju atklāj Aglonas ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs Antons Bekis;
par paveikto un iecerēto stāsta muzeja izveidošanas iniciatore Irēna Ancāne;
ieskats muzeja eksponātu klāstā.

J. SILICKA foto

PREIĻU RAJONA IZPILDKOMITEJAS
KULTURAS NODAĻA

organizē sagatavošanas klasi Livānu bērnu mākslas skolas filiālei Preiļos. Pieteikties kultūras nodaļā līdz 1988. gada 20. decembrim.

Uzziņas pa telefoniem 21001, 22132, 42796.

Vieglas, vieglas smilšu saujas
Tā kā balti sniegi snieg,
Sirdij, darbā nogurušai,
Nu ir smilti jāizmieg.

(L. Vāczemnieks)

Serojam kopā ar Mariju Skarbinieci, TĒTI smiltajā izvadot.
Livānu patērētāju biedrības valde un arodkomiteja

1. decembris — Vispasaules
diena cīņai pret AIDS

AIDS — zināt un cīnīties

Par XX gadsimta mēri sauc slimību, kuru rada vīruss ar īpatnēju nosaukumu: AIDS (iegūtais imūndeficīta sindroms).

Slimība tika atklāta 1981. gadā, bet tās izraisītājs vīruss — 1983. gadā. Tomēr šajā Isajā laika periodā ir paveikts vairāk, nekā gadu desmitos pētot kādas citas slimības un vīrusus.

Tik liela interese par AIDS ir saprotama, jo saslimstība ar šo slimību strauji pieaug. 1988. gada vidū Stokholmā Starptautiskajā kongresā par AIDS tika reģistrēti šādi dati: 43 Āfrikas valstīs, 40 Amerikas valstīs, 28 Eiropas valstīs un 25 Āzijas un Okeānijas valstīs ir 100 000 AIDS slimnieku. Bez tam — apmēram 10 miljoni AIDS vīrusu nēsātāju.

AIDS vīruss skar cilvēka imūno sistēmu. Organisms ar «izslēgtu» imūno aizsargāšiem iet bojā no jebkuras, pat visnecīgākās infekcijas.

AIDS — infekcijas slimība. Pilnīgi pamatotas ir tās izplatīšanās jeb inficēšanās iespējas: seksuālo kontaktu ceļā, ieskaitot brutālo seksuālo tehniku, ar asinīm un to preparātiem, kā arī izmantojot slikti apstrādātas šļirciņas. Daļēji par inficēšanās faktoru var būt arī manikīrs un pedikīrs, jo te bieži ir nelieli ādas ievainojumi. Tomēr vairāk nekā 90 procentos gadījumu inficēšanās notiek dzimumceļā, tādēļ AIDS uzskata arī par venerisku slimību. AIDS izplatīšanās veicina seksuāla izlaidība, it sevišķi homoseksuālisms, kā arī narkomānija. Šajā gadījumā inficēšanās notiek, injicējot narkotikas ar nesterilām šļircēm.

AIDS var pieskaitīt pie lēni ritošas infekcijas, kuras inkubācijas periods ir no 2 mēnešiem līdz 5 un vairāk gadiem. Slimība attīstās pakāpeniski, ilgst vairākus gadus un beidzas ar nāvi.

Šī gada 5. septembrī aizgāja bojā 29 gadus vecā leņingradiete O. Gajevska. viņai diagnoze «AIDS» uzstādīta pēc nāves. Pēdējo 9 gadu laikā O. Gajevska nodarbojās ar prostitūciju. Cik cilvēku viņa ir inficējusi? To tagad diez vai varēs uzzināt. Viņu vidū var būt inficētie. Tātad pastāv iespēja AIDS tālākai izplatīšanai.

Vīrusa laboratoriskā diagnostika ir apgrūtināta, tomēr jau ir izstrādātas diagnostikas metodes. Vīrusu var izdalīt no asinīm, spermas, urīna, asarām, mātes piena. Latvijā akadēmika Bļuge-

ra vadībā izveidota laboratorija AIDS vīrusa atklāšanai.

Uz šodienas pagādām nav neviena preparāta efektīvai AIDS ārstēšanai. Medikū arsenālā esošie preparāti, kas nomāc vīrusu, ir ļoti toksiski, un paldzina dzīvi AIDS slimniekam uz 6 — 8 mēnešiem. Lūk, kāpēc jāveic visi iespējamie pasākumi, lai aizkavētu infekcijas izplatīšanos mūsu valstī, lai izsargātos no mašveida saslimšanas ar AIDS.

Personības kulta, voluntārisma un stagnācijas gados tautas zināšanu līmenis tādos jautājumos kā mīla un sekss bija nepiedoami zems. Līdz AIDS atklāšanai, liekas, tas nevienu sevišķi netraucēja, bet tagad tas ir būtams ienaidnieks pagaldām neārstējamās slimības profilakses ceļā.

Universālākais aizsarglīdzeklis pret inficēšanos ar AIDS — veselīgs dzīves veids, bez seksuālas izlaidības. Katram ir jāzina, ka nekārtīgi dzimumsakari ir ne tikai amorāli, bet arī nāvīgi bīstami!

Cilvēkiem, kuri piekopj «huzāru» dzīves veidu, krasi jāizmaina sava seksuālā uzvedība.

Nobeigumā atgādinu: 1987. gada 26. augustā centrālajā presē tika publicēts PSRS Augstākās Padomes Prezidija dekrēts «Par profilakses pasākumiem lai novērstu inficēšanos ar AIDS vīrusu», kur teikts, ka obligāta kontrolei pakļauti gan padomju, gan ārzemju pilsoņi. Kuri tad PSRS pilsoņi pakļauti kontrolei? Tie ir: donori, pilsoņi, kas uzturējušies ārzemēs ilgāk par 1 mēnesi, kā arī riska grupas pilsoņi — homoseksuālisti, prostitūtas, narkomāni. Tie pilsoņi, kuri labprātīgi atsakās ierasties uz kontroli, nepieciešamības gadījumā var tikt nogādāti ārstnieciskajā iestādē ar milicijas darbinieku palīdzību.

PSRS Augstākās Padomes Prezidijs ar speciālu dekrētu noteicis, ka par inficēšanu ar AIDS piemērojama kriminālā atbildība. Ja AIDS vīrusu nēsātāji inficē citus, tad viņiem draud cietumsods līdz 8 gadiem.

Šie pasākumi ir brīdinājums tiem, kuri ar savu seksuālo izlaidību, bezatbildību apdraud visas tautas veselību.

T. MELNIKA,
infekcijas slimību ārste

Redaktors P. PIZELIS

PAZUDIS mēdību suns — Sibīrijas laika, ap kaklu siksnīņa. Zvanīt: 55633.

Viens mūzs ir pēkšņi irīs,
Un otra nebūs vairs.

(E. Stērste)

Izsakām dziļu līdzjūtību PĒTERA SKUDRAS piederīgajiem, izvadot viņu pēdējā gaitā.

Preiļu rajona «Agrokūmijas» kolektīvs

Tek saulīte vakarā,
Zelta starus rotādama;
Aiziet mīļa māmuliņa,
Bērniem labu vēlēdama.

(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību Staņislavam Casno, MATI smiltajā izvadot.

Livānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs

Lēks saulīte citu rītu
Druvas, silus apraudzīt.
Tu gulēsi mūža miegu
Baltos smilšu palagos.

(T. dz.)

Dalām bēdu smagumu ar Staņislavu Mikulānu, uz mūžu atvadoties no MĀMULAS.
SCO kolektīvs

Atnāc, māt, pa aizsnigušiem
ceļiem.

Atnāc rāt vai labus vārdus teikt.
Lauj kaut mirkli tavu glāstu just,
Kaut vai sapnos kādreiz kopā būt.

(Z. Purvs)

Serojam kopā ar Helēnu, no MĀMIŅAS uz mūžu atvadoties.
Padomju saimniecības «Rudzāti» agronomu un. Lācupu noliktavas strādnieku kolektīvs

Likās, ka tu dzīvot spētu
Vēl trīs mūzus, māmuliņ.

Ka tu aiziet nevarētu
Tur, kur tikai klusums mīt.

(M. Kempe)

Izsakām līdzjūtību KĀTRES BRŪVERES piederīgajiem, viņu kapu kalnīņā izvadot.

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija un arodkomiteja

Skumji šalko egļu gali,
Bēdu brīdis ir tik skarbs,
Tomēr mūsu pulkā paliks
Tava mīla un tavs darbs.

(L. Vāczemnieks)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību piederīgajiem, IZIDORU LIELOJURI smiltajā izvadot.
Oškalna kolhoza kolektīvs

«LEŅINA
KAROVS»

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TALRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996,

atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Dauģavpīlī, Valkas ielā 1. 1 nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

Metiens 14204 eks., (latv. val. 10082 eks., krievu val. 4122 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 1695.